

M23 CH42/

1) Helboka' dňa 12 oktob. 1872.

Milá Ludmilko!

Velice nás potešil Tvoj milý listek zo dňa 11 Okt. sobra; den si Ty síce neudala v liste, ale bol však poštársky senický, že 11 posielal do Senice. Na listoch je dobre vždy napísať kedy ich pišeme.

My dvaja, ja a Vladuš boli sme na Brezovej a na Kosáristkách, kde nás dárčik až do Soboty - od stredy - zadržal. Dajú Ťa vďaka rodičom na naša Brezovská pozdravovať. Tešilo nás všetkých, že si zdrava, a čo aj trochu túžiš po dome, to nič nerobí, veď by to práve nebolo dobre kebyś lahosiainou bola k milým Tvojim. Ale pomysli zas, že si na učení a v dobrom, milom dome a pod výbornými učiteľmi.

Ťa modlitebnú knižku „Jadro modliteb“ dať si pekne prečítať, ja Ťi zaplatím vaxbu keď mi oznámíš koľko príde za ňu.

Dnes nám i Ty pišeš, preto sa tyto dva listy, šťastná a nič si nepovedia; a preto i ja nechavam si miesto až keď Tvoj dlužený dlhý list príde, na ktorý Ťi i my dlhým listom odpovíme. Medrik Ť je dobrý? Nie je malý?

Pozdravuj Ťa mamura, Vladuša a Synka s Anou, my sláviky spravujeme panovi a pankej Hollan a bozkávame Ťa hrdočne Tvoji veru! rodinní

Josef a Anna Hlubá

M 23 CH 42/

Moja milá Ludmilka!

Strouček vánočný slbočný nezá-
budol na Teba, pripútať vďačne a
zarievaj si veľké čas radosti veľkosti
sveta naspal nyní.

My už tu rozposílame ten
stromček váš, dňa a veľko veľkosti
nie iba holi konáre. Qui Swe,
dozár nám veľko veľkosti prít,
a tak ľudeme ten my traja, Mami,
Ka, Vladko a ja slavit veľké ty
kvásky vánočné.

Narodený Kristus Pan daj ti milá
Ludmilko veľké a radostné slavnosti a
počnáj sa veľké i daj ten milý dom
w ktorom si pohostinu!

Šturby a poriadavanie najspodnejšie
veľkým veľkosti prít w slbočnom
dňa 24 decembra 1872 Na stredný večer

Svoj

veľký otec
(O. Florbau)

M23CH42/3

Milá Ludmilčko naša!

Mamšinka Ti posielala 4 košelky, aby si ich zdovná
nosila, že paré môžeš si na noc prezliekať a
tyeto nové nosiť. Ja Ti priradím p. Beřovu
Fyziku, ješlibys niekedy mala čas kuknúť i do
tejto knižičky. Je tam mnoho poučiteľného a
pekneho. Ja som už chvála Pánu Bohu zdravý,
ačkoli ešte Vladuško chodí za mná do školy.

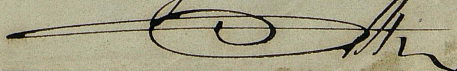
Tvoje písmo sa znamenite popravilo, velice
ja mi ľúba Tvoje pravidelné řahy a vždy stej-
né písmeny. Aj pravopis už máš lepší. Nuž
také len Pán Bůh buď Ti na pomoci. A piaso
jako Ti ide? Ci nepotrebuješ niččo na hudob-
niny? Odpis nám, a my Ti pošleme čo budeš pot-
rebovať. Budečšm řahr. 5to číslo Ti tiež po-
helam. — Tivo prišlo dobre, a je velice chutné.
Stiahli sme ho do glias; len nezabudni sa opýtať
p. Hollana, čo stojí? A keď budeš písať, nezabudni
nam to oznámiť, aby sme mohli peniare poslať.

Srdceřné dáme služby vřkarovat Pánovi a Paněj
a Váš ořtatřm řrdceřne vřřkávame a pozdravu-
jeme. Vřllbořem dřa 4 Břerxa 1873

Tvoj

verný ořer

J. J. Hurban

M 23 CM 92/6

v Hlohovom dne 23 decembra 1879.

Dcéro moja milá!

Mamúška sa vrátila šafne dňa 18 dec. večer o 6 hodine a našla mňa na posteli; oba sme sa na svoj okamih polakali, ja keď som v prostrednej irbe začal peji milý kláreš, nečakajúc ju od Vís až k večeru 19. dec., ona očujúc od Kuratora odo mňa prave odchádzajúceho, že ležim nemocný. Ja som totiž dňa 17. po poludni veľmi neberpečno prechodil na akútne zapálenie žalúdka, veda bolásti v okoline žalúdka, Tak jakokebych jed bol užil som cítil, žima a horúčnosť nasledovaty, nesmiérne smavé fantázie mi hlavu zasjaty, celú noc som sa stried urivania Leon. Cham. a Bryon. pretrápil veľmi bolársne. No pod lieky onými na toľko sa zlomila k mojmu dobrému nemoc, že som vstúpil od úmyslu pošla za Mamúškou pošla, aby hned prišla, lež v noci som si do piatku netrúfal prezít. Také bolásti ma srievaty. Nemoc sa od zakladu vykopemila, tak že k piatku a sobote len slabost mi zopala, ktori som ale China ne toľko premohol, že som v Nedelu už i šurib, R. v Rofstok obtiárnu vykonat, kážue i večerú Ppřilabujúc, a po poludni dva pohraby, jedon s kárinou odbařaz. V nedelu moj var som jedol i poharek vřg vypil. Tak je clovek mdly a slabý, že v najlepřej síle nenat, da ja, či ho nerlomia ohne vniřti jeho organizmu vrazu zapalene. Ja som teraz prave ničim pićinu k nemoci neravdal - a jak blřko bol som krobu! Uřitanie obapolné boly, jako ono pred 34 rokami, keď sme tepro 5 tydov boli pojimi řa řtali.

Ach jak chvřim Boha dobrořivého, ktorý je tak milošřivý k nám kriřným ľadom! Nesmierna je jeho škovievavost s nami a nevyčerpateľna dobrotivost. Ja řlo po řteto poslednie řary kolársťe orlavujem i řa to, že tak prepořivne pomohol vypracovať řa řvetošarově z tých řlych řliamov řeta, z toho křozného mřmenia řohoto řemitického - materialistického řveta a tých prevřavených řidovřných nřhlřdov na řvet a clovečestvo! To je už řotový muž - s vřmřnovou eřte jednej pozošřalosti v břzni jednej řvečnenej - jako orol ľetiaci nad oblaky řkulavého, podľeho, iba v tele řivonřaceho řvetřctva. Po prečítaní jeho řatier a řota moj řist urnantný s chvřtou ořovřkou dořpal odo mňa. Jak rozřielnych řistov radu řavrel řento posledni řist! Lež neřrupaciľ som nikdy s povinnostou vedenia a napominania řetok mojých. Keľy tak vřetky moje řisty mal řvetuř pohřmade a piřlořil řento posledni k nim pošmyřovaloby řo pekřné duřřstovné řtudium.

řvetošar řa řimto prvým samošřatným dielom ducha svojho prepracoval řa řnamenitú vřřku veľkého řaktora v řarode. řo čo to bolo, čo mu pomohlo k tomuřto prelomeniu řvodých ořrad, v nichž duřa jeho drřana bola! řo, čo řme vřetci mali řa veľký křřř a řarmřotk, bol piřnitk v rukach řořřch, jimř řivokř a řurovř prirořenořť jeho ořřlena bola, řař že vřřiel dyamant ducha z ruky Mařřera řoho nebeřského. řorna a řeregovina byly posledňou jeho řkolou po vybavených už vřřřských řkolřch v řermanii i řustro - řadřarii. řo řancellarřch řy řento mōj prvorořenřk, řohnivřk řo ř. řmerling me - nuře v poslednom řiste pojom) řošřvřřačľ řa bol na ořkvarokř iba křřřa řefephného clovetaj, řam v řurach, medzi řalami řovřřimi a po nociach na vřřřoch řtudovných, o klade řař to, uřřivřne v nedořřatřkoch řakřřřného vojřna vřřřal na ořvřřého, vřřřtneho ducha a mřřa, jehoř mysel řvon' a buduje a ďaleko, vřřřko nadkřřeluje tých, čo nerar len ramena křřři nad nim. řan bud' pořřvřřený až na vřřky.

Majati jeho menovřte robi urřarne řurore a najvyřtečnejři řritiei neverdia dořř nachvřřit řa řoepě řu řvřřnitęj, uřhvřřatnou řilom řu nřřřvřřajue; len ja řom řu ořřařního domřnenia. řo řa řoepě řyka řřplne řom řrozumený, řaleři řajřite břeři řato řpich - řyřickř řo řamých řvřřř - ných křřřtalov řoepě, řevřřovřřane řvřřřřných, řamých dořřkonřlych řomanzi a ořřřov řmřř - řody řomovřřej, řivých ořřřov řarvanii řaciaciľ k obdivu duře čitajuej, no řvřře

je smutné, smavé, čierne, úradie nerazslúchalo týchto bariev, týchto dyamantov poezie, týchto Siaz nádherných. Keby úradie bolo prišnejšie momenty obrahujúce, bôrealy moh. lať sa epochálnou bola stať a vretých fiverých bárnikov zafinire. Úradie je mo. derne, semitické, žalošné, lea telo s jeho ohavnými ranami pod pkoftom poezie ukryvanými obrahujúce. Zabudmita' povinnosť dietate, lípezi, pirateria, cudzoložstvo v boji predmia s naruzivostami tela, podlahnutie tamtoho a konečne jako obyčajne samovraž. da. To je celý Semitismus moderný. Tu tiež plati to Kristovo: Bez mne nie nemôžete. Poe. sia Tvori, ale krásnym opravdove stava sa jejj tvorenia ten Kroz Krista. Křn. v tejto básni mal cit vernosť, a povinnosť sa Despy zúžit nad naruzivostou, u Lub. ragovi Kristus mal zvitazit nad zúfalstvom samovrázdy, a k tomu malo bolo Treba, ten Despa mala vyrvať narucia pirata a odotit loďku do vln mora, otdy keel' už iriel Lubrag na Majak a slobodná Křstianka diva, keď už vlna byly roztriepané a pirat v tmach bive padal k nohám Otcovým. Čoby to bol za dojemný obraz - ber fermovradu, ber hurného vítazstva zločiacov tela. A nad to vřeť na chlip. ného pirata. Ja som napisal po prečítaní tejto básne niekoľko nápisov, z ktorých je jeden na ukážku tu kladem:

Nie Lubrag kladivom rozbil Kristále "Majaka,"

Než Semitism, a nehož Básnika padlo pero.

A Semitism čo je, vier, zpevavý Slávičku Jaderský?

Bez Nazaretského nezdoha puha čuvov!

Sto nás, bez pochyby ešte jako náleží nestudoval Semitism v jeho základoch Kristoborných a nevdojak pod vplyvom nekřitických žioldov do streda jeho upadol s Majakom. Ja v tomto punkte ešte budem kladem doffarovať a tak aj dokonovať dielo svoje, pri ňom. Toto je i tak jediná báren vřetla, toato chybnou cestou sa ubierajúca. Žda sa, že aj tento nový zpevec, je "na rozhraní" nedajto Boh, aby sklenul na tu ľavu naklonenú kladinu! Keď budeš Ludmilitko moja, čítať Tatry a More, Majak si rechaj na Konec a porovnaj potom pornámky moje s ramaš bô. sôu tauto Kvelou! Vřetky básne tyeto sú brúrené a vřestené dyamanty. Sama ces. ka Křitika, ktorá zavisť diva sa na Slovensko, ktorej nikdy je nie doft, čo my svoime, tuto umkla vo svojej zavisťi a Kori sa veľkosti ducha opravdovej, Rodina nara právom môže hrdá byť na tohoto člena nášho. Daj mu Bôh milosťivý potro. covat vždy čeršvejsie k tomu štredobodu Vřehomira, k tomu slacu spravdlofti. Kristu Jeruši. Tam v sienu jeho možno vyrásť k veľkosti. Bez neho nie nemôžeme.

Tohoto Tvora novj historie, nových svetov a vekov idene flavis v týchto dnoch. Ojak verele, jak radošné sú to slavnosťi ten Slod Vřanočni, ty priatky Jerliciek Belekham, Kých! Tam lezi v mastali Vykupitel sveta, v tichosťi; okolo neho kľučici Jerael i pohanov fila, pčíta Augustus národy rive svojej, veľrve svetoládnej rimpkej, a On, ten Sparitel sveta sám v chleve! Sám? Ach nie, má aj on svoju rivu kň. chých a potzorných frdcom. Riva sa duchov pokoja sú andelia nebeski zpievajúci. Slava na vysoftach Bohu a na zemi pokoj ludom dobrej vôle. Ale nie ten nebeski du. chovia sú okolo Neho a k jeho službe, ale i zemski: tam Maria, dievka Paňova, bla. horlavená od vřetkých národov svetlo poznávaci, tam Jozef, peftin verný, muž práce, ale pri Tom mu. Bozi na slovo jeho počívajúci, tam orni rytheri z radu chu. lých

prosti pastierovia od Andelov poslani, tam Simeon a Anna milí stariekovia
videť Pána žiadostivo, ano i tamti staja mudrci pohanskí, reprezentanti bládnin
ceho už náhledu na fves a živost starých vekov vedení hvezdou k jesličkám
do Betlehema. Toť ríša toho Slova telom učineneho. Žákol víkol sejtó ríše sa
šveji Pretori a Prokuratori a Stápnici rímskopohanskí, Káňonnici, Farizeovia, bris,
Kupi a Knierata' ľudu židovského sláva, čest, bohatstva Koruny na jejích
kľavách, moc a sila v rukách jejích, a predsa nevidia to, čo videla tamta ríša
narozenia Spasiteľa oslavujúca, Hluci' a buráca okolo tých jesliček celý fves
Děta Dožné na lóne Matky odpoívá, aby z lóna tiej dobrovolnej vyrástol Křiče-
lu velikému, svetosparnému. A prečo to ti múdri a mocni nevideli a nepoznali,
čo videli a poznali tamti prosti, chudí a opovřeni? Preto že tito Slovu verili,
samti mveni ale verili len moci a múdrosti svojí. Tych chudých duchom a prostých
v smyslu Slovo prorokow a Božie spravilo múdrejšími a osvietenejšími, kdežto
tych marných oslepila a ohlúpila moc a sláva sveta. Historia potomná dokázala
a dokazuje po dnes, že si ubohi partieri, Maria, Josef, Simeon, Anna, mudrci po-
hanskí viacej videli, než Herodes a Augustus a než celá Synagoga židovská, bá-
řato najlepšie videli i mohla i mala.

Tohoto to i my v pravce Narozenia Páne slavíme. Práda že i teraz ešte mnoho jich
len okolo stojí recitae a bez pohľadov do neba slávy a milosti a nevidia toho prisleho v
tele, to Slovo telom učinene, fve len jami samé telo bez Krista. Je nás, práda už viacej
než bolo v Betleheme za časov Augustusa, ale vždy ešte nie tolko a tak uprimných,
jako by na vizie ofensio ofemdiať rokov zvestovania tej radostnej zvesti slušelo;
nuž ale nič to, prijdi i ti časom, aby boli Ma predkova v národch sveta,
jako ospravednila historia partierov betlehemských, tak ospravedlni i nás spri-
vajúcich dnes: čas radosti, veselosti, fvesu nappal nymí. Obrčia vrch ti, ktorí
vřvovaji meno Panovo. Vrch hlavy a urnania Božieho. Co Bōh urná to
je vicej povahy, než to, čo svet veľbí a uznáva. Múdrost fvesa, je bláznovstvom
a Boha.

Človečenstvo od prvých dob je Strom, ale Strom nemocný vo svojich vní-
sornostach, nemoc jeho je marnost, žiadostí a náruživosti tela; ale z Korena
Jesse, štepku Davidovo vyrazil prutek a ten vstopený do chorého stromu
soho nahal do neho novej šťavy a pretvoril ho v nový strom, plný života.
Tím, že človekom stal sa Syn Boží zapáleno nám svetlo vo tmách a naha-
ty živost do zmeravených žil a zkrchnutých žilkov našich. A preto: kalle-
lujah, hallelujah! Kde je O fmsi open svoj, kde o peklo vřarsvo tvoje? Daleko,
nad pochopenie naše a rozumu vrelikeho je to tajemstvo Božie, ktoré práde to jedno paš-
mo utrpenia Křisového od jesliček počnúc opuršených až po Golgata straš-
live. Sám tento v Betleheme narozený za časov Augustusa je onen zarľubenia Božieho na
júci Izrael, proz ktorého jedine i Semitstvo i všetky ostatnie národy sveta ku prá-
veniu a zdravému tomu stromu človečenstva dozrieti môžu. Ale ovsem podmienka
je su určena a zřetelne vyslovena, aby složili zo seba to špari obcovanie podľa te-
ho starého človeka a obliekli sa do rúcha tohoto nového človeka, Křista Páne.
Tento topel mnoho bez viny svojej pre viny naše. Či div teda, že i od nás sa žiada kōlka toľká
obeť utrpenia pre Neho, pre evanjelium jeho svate? A čo sme dořial šřpeli pre NĚHO?

Velmi, velmi málo jak nie, este nenej, než málo. Ľudia si hneď chcú pomôcť a keby to práve i kriechom malo byť. Utekajú od Kríža Kristovho a podvolujú sa ľahkomyslnosti, ne Krížu sebou zaparenému. Ale či si pomáhajú? Nie - lebo po bludoch a próbach mnohých upadajú do bezvládia, do zúfalstva a do útl. Každý, každý mámi sa, kto chce v tejto búde kemskej bez Kríža si sám pomôcť. Neze máe nič nemôžete, súž ale dojsť už. Dnes vitme z hlbín duše i srdca leu radosť nad narodením našim Spasiteľa a zrodzujeme sa znovu v ňom a želáme si, aby verel pod jprechy domov, praci, myšli našich a celého národu slovačského.

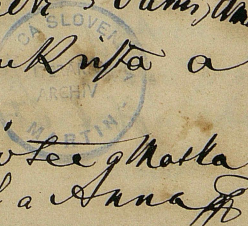
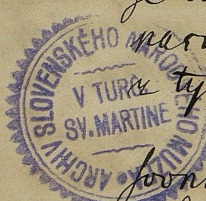
My dnes robíme prípravu už k najtrajsiemu Stedremu Večeru. Jako vries v narodem dome všetko je v tento den veselé a dobrej mysle. Váš tu sie, nite trávičky deinfacie s veselými nadejmi sa žiarivými očičkami nemáme okolo seba, ani stromček náš nebude tak obrodenný, jako býval a bývať, no prebra, prebra, kľak, je sa i teraz, keď nám už leu v strachách a modlitbách, sedá espoň sluzebníckom našim Mendíkom dvojn a devičke jednej, neviem či este povoláme nekoho tých malých Kreftanov - i s dáročky dajakými.

Ach! Babu sme si leu aj inak vzájomne prinisali dary u Boha vône plnie. Tyto symboly vnútorného pohnutia, majú na vonok byť obetou lásky sebarapierajúcej, sebarapieravej.

Tvoj, milý listok po odchode maminky napíraný nás potěsil a upokojil; môžeš si voprel ujistená, že každá Tvoja radosť je radosťou narodu, sim ale sa neopruj, ze žial Tvoj a Tvoje ťažké sa opravovania do stavu Tvojho serajského robí nám žial a žarmutok, my sa nevyhýbame boláži prirodzenej i duchovej a nemáme, jeme si živosť veselými barvami vrchos nadejnej dalekosti; my sme v Krížu a s Krížom naučili sa už, dlhá Bohu, premáhať všetky útrapy a pírcele života tohoto kemskeho. Ty sama vries, - lebo si s nami kľáčavala pri modlitbe, kedý kolvek nás žarj smutný chýr o dieťkach dosiel, - jako srdcom našim pretyekali radosťné i smutné chýry o rodine, ano i o dalsej rodiny čistejnej a náročnej osudoch smutných i radosťných. My sa dla toho niadime vždy, nečin a netejar fi jám Kríža, ale keď to ho hotorj porle Pán bor ho hotore a vesela na seba a nes ho trpelive.

že Vy oba ste mali svoj kríž, to sme videli a cítili, ale aj to videli sme, že ten Kríž bol leu Vami jamiými ustrákaný, na tom Boh netejaril ničoho; odhodanie tohoto takéhoto Kríža je Vasou povinnošťou najspätejšou, a v moei Váš oboch je tento Krížer ta smárit do priepasti a nefdvíhať ho z blata na verj. Ale Váš prosime oboch, kedby Boh sám poslal nálexitý Kríž Vám k žprobovaním verj Vášej, neze sme Sparení duši Vášej pripravte sa k rešaniu ho trpelive. Boh dopuští - no neopuští pojij na verj. Boh Vám dopal bolatom milostou prítomný bol podľa duše i tela, nevyzývajte ho svorením fi vlastného pojijho, Vami tejar, reného Kríža a Boh pokroja, Boh a Otec Pána narcho Jerukriža ľubi s Vami, Pán,

S Bohom dieťky, slawte slawne Narodením Pána Jerukriža a prvého Mn čedvika Jehu Stejura. Milost Bohu ľubi s Vami.
Váš
spr. Otec a Matka
Jozef a Jana

M23CH42/7

Ludmilla moja!

Ja sou klafne moit domow. To sou ti bol chel w
Hodonie des, to sou odniol domow. Listy wziené
z pisma swateho.

Mimo toho pozietam ti Budičskú raknetku, na
ktorej si ja doma tesiewala, čo Wam wretym obwi
rabawu lude roboti.

Za tui žurky Paowia a Pawej a perstacenie
dewancem. Za tuje dary to perne starajem

Pa Paok & Lewon.

Twi
werny oke
J. Kurba

1876, 7. jún

Ludmilke

M23 CH42/5

22
Mojej Šipulienke
toto na pamiatku,
aby v Škatulienke
ležto mala: Zlatku,
gombiček, nitečku,
červený hedvábek,
belasú čipečku,
biely parománek,
naprások, ihelku
červenú, šnórku, háček,
navlekačku veľkú,
z bršlenu šparháček,
malý penyčircík,
brčko, drečko krátke,
šurku, linonareček,
hladičelko dlhé,
jednu, dve obálky
škrovné na listček,
jednu, dve obálky,
s sifrou prsteneček.

A ešte sa dúka
zmesť brčka R tomu,
v ktorých budú zrnka
liečivé bar Romu:

Aconitu a Arniky,
Calcarey, Chiny,
Belladony a Vomiky
Arsenu a Ciny,
Bryoni, Chamomilly
Ipecacuány,
Rhus, Sepie, Pulsatilly
a Valeriány. —

Nech Ťj nehúde obťažným
Nosíš toto pri sebe,
v veľa pádoch budeš blážnym
môci pomoci v potrebe.

Lenica 7/6 876 Ote Turban